

Aug 354
3391/93

BUDAPEST SZÉKESFŐVÁROS POLGÁRMESTERE

(Iskolán kívüli Népművelési Bizottság)
IV. kerület, Szép-utca 5 szám, félemelet 2. Telefon: 84-5-29.

Nagyméltóságú
Méltóságos
Nagyságos

Bárdos György

úrnak — úrnőnek

Ruppimure n 20

Hivatalból

köszönettel ügyben

DÍJ ÁTALÁNYOZVA

BUDAPEST

Margit körút 48.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MŰZEUM

DR. HÓMAN BÁLINT
vall. és közokt. miniszter

DR. SIPÓCZ JENŐ
polgármester

DR. PETRI PÁL
államtitkár

DR. BÁRCZY ISTVÁN
ny. miniszter

IFJ. BÁRÓ WLASSICS GYULA DR.
államtitkár

LIBER ENDRE
alpolgármester

DR. NEVELŐS GYULA
min. tanácsos

DR. NÉMETHY KÁROLY
szfv. tanácsnok

Az emlékhangversenyen közreműködnek: Budai Dalárda, Koronázó Főtemplom Énekkara, Orsz. Magy. Dalosszövetség, Szent István Bazilika Énekkara, Székesfővárosi Zenekar, B. Sztojanovits Adrienne, Sztojanovits Edith, Kreszné Sztojanovits Lily, Závodszy Zoltán, Tibor Zoltán, Koréh Endre, Bor Dezső, Demény Dezső, Sugár Viktor és Szeghő Sándor.

Jegyek 0.60—2.50 P-ig a Népművelési Bizottság fenti hivatalában köznapokon d. e. 9-től 2-ig, továbbá Rózsavölgyi és Tsa cégnél (IV., Szervita-tér 5. Telefon 82—0—83) a pénztári órák alatt válthatók.

BUDAPEST SZÉKESFŐVÁROS NÉPMŰVELÉSI BIZOTTSÁGA

IV. KERÜLET, SZÉP-UTCA 5. FÉLEMELET 2. TELEFON 84—5—29.

PESTI VIGADÓ

1934 NOVEMBER 18-ÁN,
VASÁRNAP D. U. 5 ÓRAKOR.

MEGHÍVÓ
SZTOJANOVITS JENŐ
EMLÉKHANGVERSENYÉRE

FŐVÉDNÖKÖK:

VÉDNÖKÖK:

PRO MEMORIA

1864. Valahol a végtelen és mérhetetlen messze magasságban, az időtlen Létnek és Szépnek örök Művésze feltette pultjára a magyar zenetörténet fehér, rovatlan lapját . . . tolla telerotta serény vonalakkal . . . majd kezébe vette a karmesteri pálcát . . . kopogott kettőt a kemény kottatartón :

Felgördült a Fügöny

Egy Élet lobbant fel hirtelen hangzással az Ős Szépnek széles fehér szintjén frissen szántott televény hantból . . .

Az Élet felállott. Kiegyenesedett . . . meghajolt.

És itt alant :

Áldott magyar Szót, magyar Dalt, Zenét zengett a Lant

* * *

Sztojanovits Jenő Budapesten született. (1864 április 4.) Itt élt, dolgozott, alkotott. Itt is halt meg. (1919 január 29.) Atyja, Sztojanovits István polgári iskolai igazgató, anyja Bellovics Karolina. Első zeneoktatója nagyapja, Bellovics József budafoki kántortanító. Később ennek fia, Bellovics Imre, a kitűnő muzsikussal és karnagy veszi kézbe feltűnően tehetséges öccse zenei nevelését. Tőle kapta alapos, sokoldalú gyakorlati és elméleti kiképzését. A kegyesrendiek gimnáziumának elvégzése után először orvosnak készül. Utolsó vizsgája előtt azonban végleg elhódította magának gazdag tehetségét a magyar művészet. Alig 20 éves, amikor a *Peking rózsája* című operettjének hatalmas sikere (Blaha Lujzával és Hegyi Arankával a főszerepekben) megpecsételte jövőjét. Operettek, ballettek, operák, egyházi művek, dalok, daljátékok . . . stb. színes egymásutánban töltik be életének a sors által alig három évtizedre szabott alkotó szakát. Tolla — éveken át újságíró és zenekritikus, sőt szerkesztő, — karmesteri pálcája, — számos dalárda, a Magyar Dalosszövetség, Szent István Bazilika (1907—1913) majd a Koronázó Mátyás-templom ének- és zenekara élén (1913—1919) — teremtményeinek munkáját ritka teljességgel egészítette. A *Csárdás* (1890), *Új Romeo* (1889), *Tous les trois* (1892) című balletjei, valamint 1898-ban bemutatott kétfelvonásos operája, *Ninon* (a líres »Bordallal«) a budapesti Operaháznak már az első huszonöt esztendőben 141 előadás után több mint 200.000 korona bevételt juttatott, mialatt a fiatal zeneköltő olcsó énekekkel, újságcikkek írásával, dalárdák szervezésével és betanításával váltotta aprópénzre dús képességeit, küzdelmes munkában a maga és nagy családja részére szükséges megélhetésért. Munkabírása páratlan. Derűs kék szeme lankadatlan bizalommal tekintett a jövő kérdőjelére, nem tudott csüggedni. Kedélyes, jószámságos egyénisége miatt barátai, munkatársai, tanítványai rajongásig szerették. 1904-ben polgári iskolai énektanár, később igazgató. Kiváló tanerő, aki a szükséges tananyagot is maga teremtette: iskolai oratóriumok stb. Éveken át »Mintazeneiskolát« vezet, majd énekszakközpontjának minőségében fáradhatatlan munkája eredményeként Bárczy István polgármester megértő támogatásával sikerül megalapoznia az ennek nyomán mintaszerűvé fejlődött fővárosi ének- és zeneoktatást. Megszervezte a ma már európai hírű Fővárosi Énekkart, diadalal vezényli a Budai Dalárdát, amely az ő vezetése alatt nyeri meg a Királydíjat. Hosszú időn át elnöke az Országos Magyar Zenészsövetségnek. Királyi kitüntetését kap: a Ferenc József-rendet. 1907-től haláláig egyházzenei karnagysága egész zenészszerzői tevékenységét is ebbe az irányba tereli. Halála előtt két évvel még színpadra kerül »*Otello meséje*« című négyfelvonásos operája Burián Károllyal a főszerepben. Férfikora delén, alkotó erejének töretlen frissességében hull ki kezéből a vezénylő pálca . . . gyászos idők döbbenetes mementoja-ként a meggyötört magyarság számára.

ZENEAKADÉMIA

LISZT MŰZEUM

Sztojanovits Jenő művei : az utolsó ötven esztendő magyar zenetörténetének szemléltető keresztmetszete.

OPERÁK :

»Ninon« (1898. M. kir. Opera. 14 előadás),

»Otello meséje« (1917. M. kir. Opera).

BALLETEK :

»Új Romeo« (1889. Operaház. 19 előadás),

»Csárdás« (1890. Operaház. 79 előadás, 17 táblás),

»Tous les trois« (1892. Operaház. 29 előadás).

OPERETTEK :

»Peking rózsája« (Turandot), »Kis Molnárné«, »Papa leánya« (Népszínház), »Kis kofa« (Magyar színház), »Csókkirály« (Színkör), »Géza-gimnázium« (Ósbudavár).

ISKOLAI DALJÁTEKOK :

»Rege a Csodaszarvasról«, — »A szt. Anna-tó regéje«, — »Madarak dalversenye«, — »Nász a Lepke király udvarában«, — »Jancsi és Juliska«, — »János vitéze«, — »Karácsonyi álom«, — »Válogatás Lepke«, — »Az uzsoki völgy virágai«.

EGYHÁZI MŰVEK :

»Missa Solemnis« (F-dúr, vegyeskar, szóló quart, nagy zenekarral) és ugyanez kis zenekarral, »Két szólamú kis mise« (gyermek, női vagy fiú karra orgonával).

a) »Ave Maria« (ének, orgona),

b) »Ave Maria« (Es-dúr, szóló, ének zenekarral),

»Ave maris stella«, tenorszóló, zenekar, női kar,

»Stabat Mater« vegyeskarra, »Tantum ergo« férfikar, »Regina Coeli« vegyeskarra zenekarral.

VOKÁLIS MŰVEK, FÉRFIKAROK, NÉPDAL ÉS EGYÉB ÁTIRATOK, »MAGYAR LANT«.

ZENEI SZAKKÖNYVEK : Demény—Sztojanovits : Egyházi karénekeskönyv,

Általános Zeneelmélet I., II.,

Harmónium iskola,

Új magyar lant,

Karénekeskönyv,

Iskolai énektan (polg. isk.).

* * *

1934 . . . hetven esztendeje inunár . . .

A magyar Erő nagy Stádionjában apák és gyermekek, fiúk és leányok a Kegyelet stafétájához sorakoznak . . . Ajkukon az Ének, mely az Ő lelkében fogant, agyukban a Tudás, mit az Ő munkája érlelt terebélyes törzssé, szemükben a Szépnek szerelmes áhítata . . . szívükben a magyar Művészet diadalmas Akarása . . . a törhetlen Stafétát, mit Ő adott át forró szorítású acélos kezével . . . és azzal hirtelen kidőlt a sorból . . .

Előre!

Tegnap gyermekei, Holnapnak apái! Tovább! Folytassátok a stafétát!

Zúgjon az orgona . . . szálljon a Missa Solemnis . . . szóljon a Tantum ergo . . . Ave Maria . .

Regina coeli! Zengjétek mindnyájan!

Emléke : a Szépnek szent parancsa . . . az örök Dallam puha ölelése folyondárként óvja . . . szakadatlan . . . ébren . . . eső ne marja . . . dér se merje . . . rideg fagy szele ne verje márványa fehérjét!

Spur Endre.